

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 346

гр. София, 22.08.2022 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и втори август
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Недялка Н. Нинова

Членове: Анелия М. Игнатова
Светослав Н. Николов

като разгледа докладваното от Анелия М. Игнатова Въззивно частно
наказателно дело № 20221800600297 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 7 от НПК.

Образувано е по депозиран от прокурор при РП К. частен протест
срещу определение № 23 от 29.09.2021 г., постановено по ЧНД № 262/2021 г.
по описа на РС Е. П., с което е отменено постановление на РП К. от
12.05.2021 г. за прекратяване на производството по пр. пр. № 116/2017 г. по
описа на РП К., досъдебно производство № 12/2017 г. по описа на РУ Г..

В протеста се сочи, че първостепенният съд не е поискал съдържащите
се в наблюдателните материали съобщението до Р. Д. Ф. С., с което е била
уведомена на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 от НПК, както и писмото от РС К.,
според което тъжба не е подадена.

Сочи се от прокурора, че по същество е невярно заключението на съда,
че постановлението за прекратяване е противоречиво, тъй като в него ясно е
посочено основаниято за прекратяване – а именно чл. 193 а от НК, според
който деянието, за което е образувано ДП е от частен характер и
продължаването на производството като такова от общ характер е
незаконосъобразно.

Сочи се, че Р. Д. Ф. С. е била уведомена за спирането на досъдебното

производство на 08.07.2019 г., следователно срокът за подаване на тѣжба е изтекъл на 08.01.2020 г., а подадената на 15.01.2020 г. тѣжба е извън указания в закона шестмесечен срок.

Иска се отмяна на атакуваното определение.

СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, като обсъди доводите в частния протест и се запозна както с атакувания съдебен акт, така и с постановлението за прекратяване, с материалите по досъдебното производство и с приложените към протеста документи, за да се произнесе, взе предвид следното:

Частният протест е ДОПУСТИМ, като подаден в срока по чл. 243, ал. 7 от НПК, от представител на институция, която разполага с право на протест, а по съществото си е ОСНОВАТЕЛЕН.

Досъдебното производство е образувано на 04.04.2017 г. с постановление на прокурор при РП К., по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК срещу П. А. П. за това, че на 19.02.2017 г. в с. М., общ. Г., не е изпълнил постановеното от РС К. определение от 06.02.2017 г. по гр. д. № 372/2016 г. по описа на РС К., относно личните контакти на майката Р. Д. Ф. С. с А. П. П. и И. П. С. - П. – престъпление по чл. 182, ал. 2 от НК.

Производството е иницирано с жалба от Р. Д. Ф. С. до РП К. от 22.02.2017 г. В жалбата се твърди, че според определение по привременни мерки от 06.02.2017 г. на РС К. на майката е определен режим на личен контакт с децата И. и А. всяка първа и трета събота и неделя от месеца, от 9.00 часа в събота до 20.00 часа в неделя, а адресът, от който децата следва да се вземат е посочен като ул. „*****“ № 2 в гр. Г., но бащата П. П. не е спазил режима на 18.02.2017 г. и на 19.02.2017 г.

Към материалите с постановление от 10.03.2017 г. на прокурор в РП К. са били присъединени и тези по сигнала от Р. Д. Ф. С. – пр. пр. № 135/2017 г. по описа на РП К., както и постъпили по-късно жалби, молби и сигнали от С. (жалба от 13.03.2017 г. – за дати 04 и 05 март 2017 г. жалба от 31.05.2017 г. за дати 01 и 02 април 2017 г., жалба от 04.05.2017 г. за дати 18 и 19 май 2017 г., жалби от 07.06.2017 г. за дати 20 и 21 май 2017 г. и 03 и 04 юни 2017 г., жалба от 17.06.2017 г. за дата 17.06.2017 г., жалба от 01.07.2017 г. за дата 01.07.2017 г., жалба от 07.08.2017 г. за дата 05.08.2017 г., молба от 19.08.2017 г. за дата 19.08.2017 г., молба от 04.09.2017 г. за 02.09.2017 г., жалба от 18.09.2017 г. за дата 16.09.2017 г.).

Хронологията на материалите по делото установява, че с постановление на прокурор от РП К. от 21.06.2018 г. наказателното производство е било прекратено на основание чл. 199, чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК – поради липса на съставомерно деяние. Постановлението на прокурора е било потвърдено с определение от 05.09.2018 г. на РС К. по ЧНД № 228/2018 г., като с определение от 15.10.2018 г., постановено по ВЧНД № 586/2018 г. по описа на С. окръжен съд, въззивният съд е отменил определението на първоинстанционния съд и е върнал делото на същия съд за ново разглеждане и произнасяне по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК.

Последвало е определение от 22.10.2018 г. по ЧНД № 313/2018 г. по

описа на РС К., с което първоинстанционният съд отново потвърдил постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство, като определението е било отменено от СОС с определение от 06.12.2018 г. по ВЧНД № 704/2018 г., с указания за ново разглеждане и произнасяне по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК от друг състав на същия съд.

С определение от 30.01.2019 г., постановено по ЧНД № 385/2019 г. на РС К., първоинстанционният съд за трети път потвърдил постановлението на РП К. от 21.06.2018 г. Този съдебен акт отново е бил намерен за незаконосъобразен от въззивния съд, който с определение от 25.03.2019 г. по ВЧНД № 138/2019 г. по описа на СОС го отменил и върнал делото на районния съд за ново разглеждане и произнасяне по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК от друг състав на същия съд.

С определение от 10.04.2019 г. по ЧНД № 93/2019 г. по описа на РС К., влязло в сила на 20.05.2019 г., състав на този съд отменил постановлението за прекратяване на наказателното производство от 21.06.2017 г., като приел, че с оглед настъпилата междувременно законодателна промяна, престъплението по чл. 182, ал. 2 от НК е такова от частен характер и поради това не се предвижда възможност за прекратяване на наказателното производство, водено за престъпление по този законов текст, а то следва да бъде спряно, като бъде уведомено пострадалото лице за възможността да предяви тѣжба в шестмесечен срок.

На 01.07.2019 г. прокурор от РП К. спрял наказателното производство по ДП № 12/2017 г. по описа на РУ Г., пр. пр. № 116/2018 г. по описа на РП К., на основание чл. 199, чл. 244, ал. 1, т. 1, чл. 25, ал. 1, т. 6, вр. чл. 50 от НПК. В постановлението за спиране прокурорът изложил накратко приетата от него и установена от материалите по делото фактическа обстановка и приложените по делото писмени и гласни доказателства, касателно родителските права спрямо децата А. и И., установения от съда режим на лични отношения с другия родител, комуникацията между родителите и събраните данни за изпълнение на съдебното решение за режима на лични контакти за датите 18.02.2018 г., 19.02.2018 г., 04.03.2018 г., 19.03.2018 г. (като в постановлението на прокурора е допусната техническа грешка при изписването на посочените три дати – вместо 2017 г., погрешно е изписано 2018 г.), както и за датите 18.03.2017 г., 19.03.2017 г., 15.04.2017 г., 06.05.2017 г., 20.05.2017 г., 24.05.2017 г., 03.06.2017 г., 17.06.2017 г., 01.07.2017 г., 03.07.2017 г., 05.08.2017 г., 02.09.2017 г., 04.10.2017 г., 22.10.2017 г., 18.11.2017 г., 19.11.2017 г., 02.12.2017 г. и 03.12.2017 г. Прокурорът посочил, че в конкретния случай се касае за престъпление по чл. 182, ал. 2 от НК, което предвид настъпилите междувременно законодателни промени се преследва по тѣжба на пострадалия, и не са налице основания за прилагането на разпоредбата на ч. 49 от НПК, при което наказателното производство по ДП следва да бъде спряно, а пострадалата да се уведоми за правото ѝ да подаде тѣжба по реда на чл. 81 от НПК.

Постановлението за спиране на наказателното производство и уведомление по чл. 50 от НПК за възможността да предяви тѣжба в шестмесечен срок били връчени на Р. Д. Ф. С. на 08.07.2019 г., видно от приложеното към частния протест известие за доставяне. В указания в постановлението за спиране седемдневен срок постановлението не било обжалвано.

Видно е от изисканата от СОС справка от РС К. и приложените към нея документи, а така също и от направената справка по ВНЧХД № 378/2021 г. по описа на С. окръжен съд, че с вх. № 141 от 15.01.2020 г. е образувано НЧХД № 17/2020 г. по описа на РС К., по тѣжба на Р. Д. Ф. С. против П. П.. В тѣжбата се сочи, че въпреки определения режим на лични отношения на майката с децата, на 02.06.2018 г. и на 07.07.2018 г. бащата не е предоставил на майката възможност да осъществи личен контакт с децата си. С тѣжбата е повдигнато обвинение на П. П. в извършено престъпление по чл. 182, ал. 2 от НК за посочените дати. Направено е искане за приобщаване към делото в цялост на пр. пр. № 465/2018 г. по описа на РП К.. Производството е

приключило пред РС К. с присъда от 09.12.2020 г., като по въззивни жалби на страните срещу присъдата е било образувано ВНЧХД № 378/2021 г. по описа на СОС.

От справката от РС К. се установява, че освен посочената по-горе тъжба, С. е подала още три такива, а именно с вх. № 334/29.01.2021 г., вх. № 426/04.02.2021 г. и с вх. № 4805/20.12.2021 г., всички по описа на РС К. и всички касаещи деяния след 2018 г.

При така изложеното, правилен по същество е направеният от първоинстанционният съд анализ на настъпилите след образуване на пр. пр. № 116/2017 г. на РП К. изменения в НПК, съобразно които неприключените до влизането в сила на измененията в НК, обн. в ДВ бр. 16/22.02.2019 г. съдебни производства по чл. 182, ал. 2 от НК се довършват по досегашния ред, а по аргумент на противното, неприключилите до този момент досъдебни производства ще следва да се довършат по новия процесуален ред - като такива от частен характер.

Некоректното представяне от прокурора на вниманието на първоинстанционния съд само на част от материалите по досъдебното производство, при което съдът е бил лишен от възможността за цялостен анализ на фактите по делото, вкл. релевантните такива за основателността на жалбата срещу постановлението на РП К. за прекратяване на досъдебното производство, е довело до изграждането у съда на погрешния извод, че предвидената в НПК процедура за охраняване правата на пострадалата С. не е спазена.

От друга страна, депозираната на 15.01.2020 г. тъжба няма връзка с разглежданото досъдебно производство, доколкото съдържанието на същата инкриминира неизпълнение на съдебното решение относно упражняването на родителски права през **2018 г.** (за което е поискано приобщаването на пр. пр. № 465/2018 г. по описа на РП К.), т. е. предметът на тъжбата е извън предмета на пр. пр. № 116/2017 г. по описа на РП К., досъдебно производство № 12/2017 г. по описа на РУ Г..

Приложените към частния протест на представителя на РП К. документи – известие за доставяне и уведомление по чл. 50 от НПК, дават основание да се приеме, че тъй като в шестмесечен срок след получаване на съобщението за спиране на настоящото наказателно производство от прокурора, след като на досъдебното производство се е установило, че престъплението се преследва по тъжба на пострадалия, пострадалата Р. Д. Ф. С. не е подала по реда на чл. 81 от НПК тъжба до компетентния съд (в случая РС К.), законосъобразно прокурорът при РП К. е прекратил досъдебното производство.

Несъмнено, до същия извод би достигнал и първостепенният съд, ако на вниманието му са били поставени документите, придружаващи внесения за разглеждане в СОС частен протест срещу определението на РС Е. П..

По изложените съображения и на основание чл. 243, ал. 8 от НПК, С.
ОКРЪЖЕН СЪД

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 23 от 29.09.2021 г., постановено по ЧНД № 262/2021 г. по описа на РС Е. П..

ПОТВЪРЖДАВА постановление на РП К. от 12.05.2021 г. за прекратяване на наказателното производство по пр.пр. № 116/2017 г. по описа на РП К., досъдебно производство № 12/2017 г. по описа на РУ Г..

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____